

חרבות ברזל – מבט אמוני

שומאל ב פרק כא

(א) נִיחַ רָעֵב בִּימֵי זֹוד שֶׁלֶשׁ שָׁנִים

שְׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה

וַיַּקְשֵׁז דֹוד אֶת פְנֵי ה' ס

וַיֹאמֶר ה' אֶל שָׂאוֹל וְאֶל בֵּית הַקְרִים עַל אֲשֶׁר הַמִּתְתָּא
הַגְּבֻעִים:

ר"ד"ק (שם):

יש לשאול מפני מה לא בקש עד השנה השלישית פ"י רビינו סעדיה גאון ז"ל שנה ראשונה חשב מקרה הוא כדרך העולם שנייה החשב כי בעון פסל מיכה היה ובער כל מה שמצא כשיהה רעב בשנה הג' ידע כי עון אחר היה ובקש את פni ה' לדעת מה זה.

ומה שפירשו רבו' ז"ל בעניין זה וזה שנה ראשונה אמר להם דוד לישראל שם עובדי ע"ג יש בכם דכתיב ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם וגוי' ועצר את השם בדקו ולא מצאו שניין' אמר להם שמא עובי עבירה יש בכם דכטוב וימנוו רביבים ומלקوش לא היה ומצח אשפה זונה היה לך בדקו ולא מצאו שלישית היה רעב אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ובקש דוד את פni ה' מאי היא שאל באורים ותומים.

ברכות ז.

ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי: שלשה דברים בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא וננתן לו:

בקש שתשרה שכינה על ישראל וננתן לו, שנאמר: הלא בכלך עמונו,

בקש שלא תשרה שכינה על אומות העולם וננתן לו, שנאמר: ונפלינו אני ועמן,

בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא וננתן לו, שנאמר: והודיעני נא את דרכיך; אמר לפניו: רבונו של עולם! מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו? אמר לו: משה, צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו - צדיק בן רשע, רשע וטוב לו - רשע בן צדיק,

ופligeא דרבי מאיר, דאמר רבי מאיר: שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו, שנאמר: וחנתי את אשר אchan - אף על פי שאיןנו הגון - ורחמתי את אשר ארחים - אף על פי שאיןנו הגון.

בפרשת בעלזון (במדבר י', ט) אומרת התורה:

(ט) וְכִי תָבֹא מִלְחָמָה בְּאֶצְבָּעָם עַל הַצָּרָר אֶתְכֶם וְקוּרְעָתֶם בְּחִצְצֹתֶם וְנִקְרְעָתֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהִיכֶם וְנוֹשְׁעָתֶם מְאִיבָּכֶם.

רמב"ם (הלכות תענית פ"א, הלכות א-ג, בעקבות הספר):

מצוות עשה מן התורה לזוועק ולהריע בחוצות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר (במדבר י') 'על הצר הצור אתכם והרעותם בחוצות', כלומר כל דבר שייצר לכם כגן בוצאות ודבר וארכבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו.

וזכר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הרועם להם כתוב (ירמיהו ה') עוננותיכם הטו וגוי', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעלייהם.

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולםaira לנו וצירה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדק במעשיהם הרעים, ותוסיפ' הצרה צרות אחרות, הוא שכותוב בתורה (ויקרא כ"ז) והלכתם עמי בקרוי והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר שאבaya עליכם צרה כדי שתshawbo אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמאת אותו קרי.

ברכות ה.:

רב הונא תקיפו ליה ארבע מהא דמי דחמרה, על לגבהה رب יהודה אהוה דרכ סלא חסידא ורבנן, ואמרי לה: רב אדא בר אהבה ורבנן, ואמרי ליה: לעיין מר במיליה. אמר להו:ומי חסידנא בעינייכו? אמרו ליה: מי חסיד קודשא בריך הוא דבעיד דיןא בלא דיןא?

אמר להו: אי איכא מאן דשמי עלי מלטה - לימה. אמרו ליה: הци שמיין לנו דלא יהיב מר شبישא לאורייטה. אמרו להו: מי קא שביק לי מידי מיניה? הא גניב ליה כולה! אמרו ליה: היינו דאמרי אינשי: בתר גנבא גנוב, וטעמא טעים. אמר להו: קבילנא עלי דיהיבנא ליה. איכא דאמרי: הדר חלא והוה חמורה; ואייכא דאמרי: אייך חלא ואייזדבן בדמי דחמרה.